

Betänkandet (SOU 2011:47) En samlad ekobrottsbekämpning (Ju2011/4254/Å)

Sammanfattning

Kronofogdemyndigheten (KFM) tillstyrker att Ekobrottsmyndigheten ska få ett nationellt ansvar för samtliga brottstyper som myndigheten idag handlägger. Vidare delar KFM uppfattningen att förordningen (1997:899) om myndighetssamverkan mot ekonomisk brottslighet inte längre ska finnas kvar. KFM anser emellertid att Ekobrottsmyndigheten ska få till uppgift att utveckla den samverkan som idag förekommer i de regionala samverkansorganen (SAMEB).

Myndighetssamverkan på regional nivå

KFM anser att det är viktigt att Ekobrottsmyndigheten får till uppgift att utveckla samverkan mot ekonomisk brottslighet i hela landet av främst följande skäl.

- De särskilda insatserna mot grov organiserad brottslighet ("GOB-satsningen") omfattar inte all ekonomisk brottslighet även om det såsom utredningen funnit finns stora "överlappningar" (s. 138 och 148 i betänkandet).
- Samverkan behövs under hela rättskedjan inklusive verkställigheten hos KFM.
- Det är idag i viss utsträckning oklart vilka möjligheter att utbyta information som i framtiden kommer att finnas när brottsbekämpande myndigheter och vissa andra myndigheter bl.a. KFM och Försäkringskassan samarbetar mot grov organiserad brottslighet. Vidare är det inte helt klart vilka misstänkta som kan anses falla in under definitionen av sådan brottslighet. Utredningen om Informationsutbyte vid brottsbekämpning m.m. (dir. 2010:12) ska redovisa sitt betänkande den 1 december 2011.
- Förutom underrättelsebaserad samverkan har handläggarna hos KFM och andra myndigheter som samverkar när det gäller bekämpningen av ekonomisk brottslighet ett behov av operativ samverkan. Det kan t.ex. gälla anordnandet av temadagar, vissa utbildningsinsatser och planeringen av olika projekt/aktioner.
- Aktiviteterna i SAMEB är såsom utredningen funnit av skiftande omfattning och i vissa län vilande (s. 134 f. i betänkandet). Ett exempel på en viktig aktivitet som pågår är emellertid projektet om missbruk av den statliga lönegarantin. KFM deltar i detta projekt i egenskap av tillsynsmyndighet i konkurser, se delrapporten den 30 november 2010 från SAMEB-projektet i Stockholms län, Missbruk av statlig lönegaranti.
- Dessutom efterfrågas idag en samverkan som är öppen för flera viktiga regionala aktörer bl.a. kommunerna (s. 161 i betänkandet) och som ska gälla tillståndsgivning m.m. I detta sammanhang ska det tilläggas att KFM har mycket goda erfarenheter av samarbetet i Kunskapscentrum mot organiserad brottslighet, som leds av kommunstyrelsen i Göteborg.
- Genom att Ekobrottsmyndighetens ansvarsområde utsträcks till att gälla hela landet får myndigheten goda möjligheter att utveckla formerna för samverkan på regional nivå så att den får en enhetlig inriktning.

Bör myndighetssamverkan författningsregleras?

KFM anser att det bör tydliggöras vilka uppgifter Ekobrottsmyndigheten ska ha när det gäller myndighetssamverkan och vilka myndigheter som ska ha en skyldighet att delta i samverkan mot ekonomisk brottslighet. Genom lagstiftning - jfr 16-18 §§ förordningen (2007:972) med instruktion för Ekobrottsmyndigheten om samverkan i Rådet för skydd mot EU:s finansiella intressen - är det möjligt att skapa garantier för att samverkan mellan brottsbekämpande myndigheter och andra myndigheter bl.a. KFM och länsstyrelserna kommer till stånd också i fortsättningen. Detta kan även ske på annat sätt, se regeringens beslut den 12 november 2009 om att bilda en myndighetsgemensam nationell specialistfunktion för brottsutbytesfrågor, dnr Ju 2008/8737/Å, varigenom den nationella funktionen för brottsutbytesfrågor som fyller en viktig funktion också inom ramen för "GOB-satsningen" inrättades.

Beslut i detta ärende har fattats av undertecknad rikskronofogde. I den slutliga handläggningen har också verksamhetschef Maria Mindhammar och verksjuristen Ann-Marie Ahlqvist, föredragande, deltagit.

Eva Liedström Adler

Ann-Marie Ahlqvist